

[Haunstrup Clemmensen.]

lertidigt tillæg til folkepensionen forhøjet med 65 mill. kr. yderligere, om forøgede lån til kollegiebyggeri med 130 mill. kr., om øget omskoling ved egnsudvikling med 5 mill. kr., om ekstra børnetilskud med 7 mill. kr., i alt yderligere statsudgifter af en størrelsesorden på ca. 993 mill. kr.

På denne baggrund må det undre offentligheden, at det samme parti nu mener, at der alligevel er mulighed for at foretage drastiske nedskæringer i forhold til regeringspartierne forslag vedrørende statsindtægterne. Det må undre så meget desto mere, som socialdemokratiet som bekendt i sin tid stemte imod forhøjelsen af momsprocenten fra 10 til 12½ pct., et provenutab på en størrelsesorden af op imod 1 milliard kr. Det er heller ikke mange uger siden, socialdemokratiet stemte imod forslagene om de afgiftsforhøjelser, der på årsbasis ville andrage ca. 570 mill. kr.

Hvis dette ting derfor havde fulgt de socialdemokratiske forslag om øgede statsudgifter og endvidere fulgt de socialdemokratiske forslag om mindre statsindtægter på en række områder, skulle vi i den lovgivning, der her i dag drøftes, spørgsmålet om udskrivning af statens indkomstskat, have skaffet yderligere 2.500 mill. kr. mere, end regeringspartierne nu foreslår, hvis vi i øvrigt kunne være enige om de forskellige vurderinger, der derudover bliver tale om. En sådan udskrivning ville utvivlsomt langt overstige 105 pct. af skalaen af et såkaldt skrat skatteloft, som jeg forstår socialdemokratiet er enig med os andre i rent faktisk bør gennemføres.

Der er derfor grund til med så meget desto større grundighed at forsøge at se på, hvori uenigheden da rent faktisk består mellem socialdemokratiet og i stort omfang også socialistisk folkeparti på den ene side og regeringspartierne på den anden side.

Vi ved da vel, at der er nogle enkelte konkrete forslag f. eks. vedrørende formuebeskatningen, hvor man fra socialdemokratiets side vil opnå et provenu på ca. 100 mill. kr. mere pr. år i forhold til regeringspartierne forslag. Men disse penge er jo trods alt at regne som en agurk i syltetiden i forhold til de ca. 1.700 mill. kr., der hidtil under udvalgsarbejdet har været os imel-

lem, opposition og regeringspartier over for hinanden.

Vi har derefter også nu under ordførertalen på samme måde som under udvalgsarbejdet hørt en række skøn angivet fra socialdemokratisk side på en lang række områder. Fælles for dem alle kunne man vel sætte overskriften: tæl som jeg kun de lyse solskinstimer, således som vist slotsuret i Søllerød slotspark har det som motto. På en lang, lang række områder anlægger man for at sige det mildt overordentlig optimistiske skøn og når derefter ved at sammenlægge alle disse umådelig optimistiske skøn frem til at mene, at man kunne nøjes med 1.700 mill. kr. mindre i statsindtægter, end der foreslås fra regeringspartierne side.

Der er grund til i denne forbindelse at understrege, at man fra regeringens og regeringspartierne side har været overordentlig opmærksom på spørgsmålet om statsudgifternes stigning. Der blev efter regeringsskiftet dæmpet med ca. 600 mill. kr. på årsbasis. Der blev derudover ved fremsættelsen af indeværende års finanslov taget højde for at undgå en stigningstakt lige så kraftig som i de tidligere år, og derudover er der nu som bekendt taget initiativ til på den gældende finanslov at foretage begrænsninger i statsudgifterne på ca. 225 mill. kr.

Det er også efter det konservative folkepartis opfattelse overordentlig væsentligt, at stigningen i statsudgifterne holdes under kontrol, at den ikke får lov til på dette område at udvikle sig i samme stærke takt som i tidligere år. Vi har også dér et overordentlig tungtvejende hensyn at tage til den samfundsøkonomiske balance.

Men der er altså, går jeg da ud fra, stadig fuldstændig enighed mellem socialdemokratiet, socialistisk folkeparti og os andre om, at samtlige disse statsudgifter, som vi vel alle i størst mulig udstrækning må prøve at vurdere realistisk, skal dækkes. Er det da på andre områder, der derefter er en betragtelig uenighed? Er det spørgsmålet vedrørende statsfinansernes indflydelse på den samfundsøkonomiske balance?

Jeg går ud fra som en ganske given ting, at der er bred enighed i denne sal om principperne med at foretage en konjunktur-